

apám váratlanul mintha a saját nevét hallotta volna. Magához intette őket. Lám, tűnődött magában, itt van egy viszonylag pontosan datálható jelenet, hogyan lehetne innét kiindulva tömören vázlatot készíteni a kamaszról. Vállat vont, nagy úr volt, mindent megtehetett, mert ő mondta meg, mi a minden, és úgy mondta meg, hogy mindent megtehesen.

Mit motyogtál, fiam? Az ifjú elvörösödött, majd büszke zavarban odanyilatkozott, hogy épp most született meg az E.-féle tündérország fogalma. Nem rossz, bólintott apám, s utasított ott valakit, hogy jegyezze föl. Bár, mondotta még barátságosan az ifjúnak, ez csupán Dichtung und Wahrheit, hogy tudniillik ő azután igazán tudja, mi a különbség Dichtung meg Wahrheit közt. Ezt meg az ifjú jegyezte föl.

Hogy hívnak?, kérdezte még apám figyelmetlenül. A fiú megmondta. Jól van, meg fogom jegyezni, vetette oda fordultában, és abban a pillanatban elfelejtette a nevet.

Orbán Ottó

TÖREDÉK AZ ELNÉMULÁSRÓL

Hiába, akárhány verssel rakva a padlás,
erőt vesz rajtam a szánalmas hanyatlás –
a költő addig él, ameddig ír!
És ha hónapok óta egy jó sort se bír?
Halott, ha mondom, két lábon járó halott,
holott tegnap még élt, holott
fél éve még... –
Vakit a tündöklő közöny, az ég.

Magyar László András

AZ ÁLDOZAT

Lopud szigete nincs messze a szárazföldtől, tiszta időben szabad szemmel is látható. A sziget csinos, faburkolatú sétahajókkal közelíthető meg, és arról nevezetes, hogy egyetlen benzinmotor sem működik rajta. Reggelente a hullámkotyogós, sirályvijjogós tengeri csöndet csak a kávéházból kiszűrődő tánczene, a kikötőben horgonyzó bárkák nyikorgása és a hotel elektromos targoncájának zümmögése bontja meg. A település maga igen apró, az alig százméteres korzót egyik végén elegáns szálloda, a má-